

Αναίρεση που άσκησε στις 17 Νοεμβρίου 2008 η εταιρία Prana Haus GmbH κατά της απόφασης που εξέδωσε το Πρωτοδικείο (όγδοο τμήμα) στις 17 Σεπτεμβρίου 2008 στην υπόθεση T-226/07 — Prana Haus GmbH κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

(Υπόθεση C-494/08 P)

(2009/C 32/26)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Prana Haus GmbH (εκπρόσωπος: N. Hebeis, δικηγόρος)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αιτήματα της ανααιρεσείουσας

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (όγδοο τμήμα) της 17ης Σεπτεμβρίου 2008 στην υπόθεση T-226/07, Prana Haus GmbH κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)·
- να καταδικάσει το Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναίρεσης και κύρια επιχειρήματα

Αντικείμενο της διαφοράς αποτελεί το ερώτημα αν ο όρος «PRANAHAUS» μπορεί να τύχει προστασίας ως σήμα για τα προϊόντα «κάθε είδους υποθέματα ήχου και εικόνας· έντυπο υλικό» και για «υπηρεσίες λιανικού εμπορίου [...] για προϊόντα τρέχουσας ανάγκης». Κατ' αυτήν, το Πρωτοδικείο έκρινε ότι ο όρος «PRANAHAUS» αποτελεί ένδειξη η οποία δηλώνει άμεσα και συγκεκριμένα τα αναφερθέντα προϊόντα και τις υπηρεσίες.

Η ανααιρεσείουσα προβάλλει με την υπό κρίση αίτηση αναίρεσης παραβάσεις των διατάξεων περί του απολύτου λόγου απαραδέκτου σε σχέση με την καταχώριση περιγραφικού στοιχείου σύμφωνα με το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού για το κοινοτικό σήμα.

Κατά την ανααιρεσείουσα, το Πρωτοδικείο ερμήνευσε υπερβολικά ευρέως τη νομική έννοια της φράσεως «για τη δήλωση» που περιλαμβάνεται στο άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', αντιφάσκοντας προς το γράμμα της διατάξεως αυτής και τη νομολογία του Δικαστηρίου. Επιπλέον, κατ' αυτήν, η εξέταση του ερωτήματος αν η δήλωση «PRANAHAUS» έχει επαρκώς άμεση και συγκεκριμένη σχέση με τα οικεία προϊόντα και τις υπηρεσίες ώστε να καταστεί δυνατό στο ενδιαφερόμενο κοινό να αντιληφθεί «αμέσως, και χωρίς άλλη σκέψη» μία «περιγραφή» των εν λόγω προϊόντων και υπηρεσιών, κατά την έννοια του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', στην οποία πρόβη το Πρωτοδικείο, είναι εσφαλμένη. Πράγματι, με τον τρόπο αυτόν, κατά την προσφεύγουσα το Πρωτοδικείο δεν έλαβε υπόψη ότι απαιτούνται περισσότερα περίπλοκα νοητικά βήματα προκειμένου να διακριθεί στον όρο «PRANAHAUS» έστω και ένα καλυμμένο σημαντικό περιεχόμενο. Κατ' αυτήν, συναφώς, το

Πρωτοδικείο δεν έλαβε υπόψη λυσιτελή για την επίλυση της διαφοράς πραγματικά περιστατικά και με τον τρόπο αυτόν αλλοίωσε τα πραγματικά περιστατικά στα οποία βασίζεται η διαφορά. Εξάλλου, κατ' αυτήν, το Πρωτοδικείο δεν αιτιολόγησε κατά πόσον είναι περιγραφικός ο όρος «PRANAHAUS» για τα συγκεκριμένα προϊόντα και τις υπηρεσίες. Ομοίως μη τηρώντας τη νομολογία του Δικαστηρίου, δέχθηκε ότι υπήρχε, όσον αφορά την ένδειξη «PRANAHAUS», ανάγκη διαθεσιμότητας για τους ανταγωνιστές.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας που ασκήθηκε στις 14 Νοεμβρίου 2008

(Υπόθεση C-495/08)

(2009/C 32/27)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: P. Oliver και J.-B. Laignelot)

Καθού: Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

1. να κρίνει ότι το Ηνωμένο Βασίλειο, μη προβλέποντας ότι οι ατομικές αποφάσεις περί μη υποβολής σε εκτίμηση των επιπτώσεων για το περιβάλλον κατ' εφαρμογή του άρθρου 4, παράγραφος 2, της οδηγίας 85/337/EOK (1) του Συμβουλίου, όπως έχει τροποποιηθεί, πρέπει να αιτιολογούνται αρκούντως, και μη επιβάλλοντας στις αιτήσεις «ROMP», που υποβλήθηκαν στην Ουαλία πριν από τις 15 Νοεμβρίου 2000, τις απαιτήσεις της οδηγίας αυτής, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή·
2. να καταδικάσει το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Η νομοθεσία του Ηνωμένου Βασιλείου απαιτεί αιτιολόγηση μόνον αν προκύπτει ότι είναι αναγκαία η εκτίμηση των επιπτώσεων στο περιβάλλον (ΕΕΠ): αν, για οποιονδήποτε λόγο, η αρμόδια σε θέματα σχεδιασμού αρχή ή ο υπουργός καταλήξει στο συμπέρασμα ότι δεν απαιτείται ΕΕΠ, καμία νομοθετική διάταξη δεν επιβάλλει να αιτιολογείται συναφώς το συμπέρασμα αυτό. Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι οι ατομικές αποφάσεις που λαμβάνονται από τα κράτη μέλη περί μη υποβολής σε εκτίμηση των επιπτώσεων για το περιβάλλον κατ' εφαρμογή του άρθρου 4, παράγραφος 2 έως 4, της οδηγίας πρέπει να αιτιολογούνται αρκούντως.

Περαιτέρω, το Ηνωμένο Βασίλειο δεν θέσπισε στην Ουαλία νομοθεσία επιβάλλουσα στις αιτήσεις αναθεώρησης του σχεδίου εξορύξεως μεταλλευμάτων (Review of Mineral Planning, «ROMP») τις προβλεπόμενες με την οδηγία απαιτήσεις.

(¹) Οδηγία 85/337/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 27ης Ιουνίου 1985, για την εκτίμηση των επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων δημοσίων και ιδιωτικών έργων στο περιβάλλον, ΕΕ L 175, σ. 40.

Πέραν τούτου, το γεγονός ότι η σύμβαση συνήφθη χωρίς να προηγηθεί διαγωνισμός, προκειμένου να διασφαλιστεί σε κάθε ενδιαφερόμενο επιχειρηματία η χωρίς διακρίσεις πρόσβαση στη σχετική αγορά, αντιβαίνει στις επιταγές του κανονισμού 3577/92.

(¹) ΕΕ L 364, σ. 7.

Προσφυγή της 20ής Νοεμβρίου 2008 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Δημοκρατία της Μάλτας

(Υπόθεση C-508/08)

(2009/C 32/28)

Γλώσσα διαδικασίας: η μαλτέζικη

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: J. Aquilina, K. Simonsson)

Καθής: Δημοκρατία της Μάλτας

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι η Δημοκρατία της Μάλτας συνάπτοντας με την εταιρία «Gozo Channel Company Ltd» (GCCL), στις 16 Απριλίου 2004, δημόσια σύμβαση με ρήτρα αποκλειστικότητας χωρίς να προκηρύξει προηγουμένως διαγωνισμό, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τον κανονισμό 3577/1992 (¹) του Συμβουλίου, της 7ης Δεκεμβρίου 1992, για την εφαρμογή της αρχής της ελεύθερης κυκλοφορίας των υπηρεσιών στις θαλάσσιες μεταφορές στο εσωτερικό των κρατών μελών (θαλάσσιες ενδομεταφορές-καμποτάζ), και, ειδικότερα, από τα άρθρα 1 και 4 του κανονισμού αυτού και
- να καταδικάσει τη Δημοκρατία της Μάλτας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Προκειμένου να συνάψουν σύμβαση αποκλειστικότητας για την παροχή υπηρεσιών θαλάσσιας μεταφοράς μεταξύ Μάλτας και Gozo (Γκόζο), οι μαλτέζικες αρχές έπρεπε να είναι σε θέση να αποδείξουν, αφενός, ότι μια σύμβαση υπ' αυτούς τους όρους είναι αναγκαία για την επιβολή των υποχρεώσεων δημόσιας υπηρεσίας που πρέπει κατά την εκτίμησή τους να τηρούνται προς διασφάλιση της αποτελεσματικής παροχής της υπηρεσίας αυτής και, αφετέρου, ότι οι όροι της συμβάσεως είναι ανάλογοι προς τον επιδιωκόμενο σκοπό.

Μολονότι η Επιτροπή αναγνωρίζει, κατ' αρχήν, ότι η αποτελεσματική παροχή αυτών των υπηρεσιών είναι θεμελιώδους σημασίας όσον αφορά τη διαδρομή Μάλτα-Γκόζο, εντούτοις διαπιστώνει ότι οι μαλτέζικες αρχές δεν απέδειξαν σε καμία περίπτωση ότι τα ως άνω δύο στοιχεία συντρέχουν εν προκειμένω: συγκεκριμένα, δεν εξέτασαν καν αν υπήρχαν ιδιώτες επιχειρηματίες που θα ήταν σε θέση να παράσχουν την υπηρεσία αυτή υπό τους ίδιους όρους και επί αμιγώς εμπορικής βάσεως. Εξάλλου, δεν απέδειξαν ότι η αποκλειστικότητα που παρέσχαν στη GCCL αποτελεί μέσο πρόσφορο προς επίτευξη του επιδιωκόμενου σκοπού και ανάλογο προς αυτόν.

Προσφυγή της 21ης Νοεμβρίου 2008 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου

(Υπόθεση C-509/08)

(2009/C 32/29)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: J. SÉNÉCHAL και I. Χατζηγιάννης)

Καθού: Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου, παραλείποντας να θεσπίσει τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθεί προς την οδηγία 2004/108/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Δεκεμβρίου 2004, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών σχετικά με την ηλεκτρομαγνητική συμβατότητα και για την κατάργηση της οδηγίας 89/336/ΕΟΚ (¹), και, εν πάση περιπτώσει, παραλείποντας να τις κοινοποιήσει στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή·
- να καταδικάσει το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προδεσμία για τη μεταφορά της οδηγίας στην εσωτερική έννομη τάξη έληξε στις 20 Ιανουαρίου 2007. Κατά την ημερομηνία ασκήσεως της υπό κρίση προσφυγής, όμως, το καθού δεν είχε ακόμη λάβει τα αναγκαία μέτρα για τη μεταφορά της οδηγίας στην εσωτερική έννομη τάξη ή, εν πάση περιπτώσει, δεν τα είχε κοινοποιήσει στην Επιτροπή

(¹) ΕΕ L 390, σ. 24.